

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně: **M. N.**, zastoupena J.N., jako obecnou zmocněnkyní, bytem tamtéž, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.7.2013 č.j. MPSV-UM/7557/13/9S-MSK, o příspěvek na péči,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 26.7.2013 č.j. MPSV-UM/7557/13/9S-MSK se **z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

- I.

[1] Žalobkyni byl snížen příspěvek na péči od dubna 2013 z částky 8.000,- Kč na částku 4.000,- Kč měsíčně.

[2] Zástupkyně podala u zdejšího soudu dne 30.9.2013 žalobu proti v záhlaví označeném rozhodnutí, ve které rozporovala správním orgánem uznané jako zvládané základní životní potřeby, konkrétně

- mobilita; žalobkyně není schopna bez doprovodu chůze na krátké vzdálenosti, tím méně po nerovném terénu, není schopna používat dopravní prostředky a touto námitkou v odvolání výslovně uvedenou, se žalovaný vypořádal ve vztahu k nastoupení a vystoupení z jakéhokoliv motorového vozidla. V tomto smyslu je rozhodnutí nepřezkoumatelné;

- zvládání výkonu fyziologické potřeby; je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, avšak bez cizí pomoci neprovede očistu a samostatně není schopna používat hygienické pomůcky. Fakticky toho není schopna, a proto je nesprávné vycházet z předpokladu možného zaučení;

- oblékání a obouvání; není schopna oblečení a obutí vybírat přiměřeně okolnostem, oděvy a obutí jí musí druhá osoba nachystat, takže to není o tom, že místo tkaniček lze použít suché zipy, zaučit v oblékání, obouvání vsedě.

Žalobkyně posudek posudkové komise MPSV ze dne 28.6.2013 nepovažuje za objektivní, úplný a přesvědčivý a nedává uspokojivou odpověď na námitky, které žalobkyně uplatnila v odvolání. Na podporu tvrzení předložila strvzenku Integrovaného centra Žirafa ve Fýdku-Místku, v níž se vyúčtovává pomoc při řadě úkonů životních potřeb. Navrhla napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

II.

[3] Žalovaný rozhodnutím ze dne 26.7.2013 podle ustanovení § 90 odstavce 5 správního řádu odvolání zamítl a rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 12.3.2013 čj. MPSV-UP/410907/13/AIS-SSL, kterým byl s účinností od dubna 2013 snížen příspěvek na péči z částky 8.000,- Kč na částku 4.000,- Kč, potvrdil. V odůvodnění mimo jiné uvedl, že dne 13.12.2013 provedl prvoinstanční správní orgán sociální šetření v místě bydliště účastníka řízení a závislost na pomoci jiné fyzické osoby posoudila OSSZ dne 26.1.2013. V odvolacím řízení bylo rovněž provedeno odvolacím orgánem dne 6.5.2013 sociální šetření a následně bylo vyžádáno posouzení závislosti na pomoci jiné fyzické osoby komisí MPSV. Tato posudková komise dne 28.6.2013 posoudila závislost účastníka řízení na pomoci jiné osoby se závěrem, že nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle ust. § 8 odstavce 2 písmene d) nebo c) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV nebo III, jde o osobu starší 18 let věku, která se podle ust. § 8 odstavce 2 písmene b)

zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby při zvládání šesti základních životních potřeb, a to orientaci, komunikaci, tělesné hygieně, péči o zdraví, osobních aktivitách a péči o domácnost. Platnost posudku PK MPSV stanovila do 31.12.2016. Posudková komise MPSV provedla v rámci odvolacího řízení nové posouzení, prostudovala veškerou doloženou spisovou a zdravotní dokumentaci a vzala na vědomí námítky vznesené v rámci odvolání. Ty se týkají zejména nesouhlasu s neuznáním dalších základních životních potřeb a změnou výše příspěvku na péči. Je připomínkováno např. že nebyla uznaná mobilita – dívka nezvládá cestovní MHD, dále že např. není schopna očisty po vykonání fyziologické potřeba a nespokojenost s neuznáním ostatních osobních aktivit. K tomuto se posudková komise vyjádřila. Posudková komise zasedala v řádném složení a posudek obsahuje odůvodnění míry závislosti oprávněné osoby.

[4] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě popřel oprávněnost námitek uvedených v žalobě a navrhl žalobu zamítnout.

III.

[5] Podle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění zákona č. 366/2011 Sb. (po 31.12.2011) *osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve*

a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,

b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,

c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,

d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,

a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

[6] Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. v platné znění při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:

a) mobilita,

- b) orientace,
- c) komunikace,
- d) stravování,
- e) oblékání a obouvání,
- f) tělesná hygiena,
- g) výkon fyziologické potřeby,
- h) péče o zdraví,
- i) osobní aktivity,
- j) péče o domácnost.

[7] Podle § 9 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb. při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplyvá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

[8] Podle ust. 9 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb. pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

[9] Podle přílohy č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., která blíže vymezuje posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby:

a) Mobilita:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

b) Orientace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

c) Komunikace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna porozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.

d) Stravování:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.

e) Oblékání a obouvání:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

f) Tělesná hygiena:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

g) Výkon fyziologické potřeby:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.

h) Péče o zdraví:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.

i) Osobní aktivity:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.

j) Péče o domácnost:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek.

[10] Podle ust. § 1 odst. 4 vyhl. č. 505/2006 Sb. *za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu.*

V.

[11] Z obsahu správního spisu soud zjistil, že

- dne 13.12.2012 bylo z moci úřední zahájeno správní řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči pro oprávněnou osobu M. N.;
- dne 14.12.2012 bylo provedeno sociální šetření, ve kterém uvedeno, že účastnice řízení při návštěvě sociální pracovnice se dívala na pohádky, postavila se a přešla do obývacího pokoje, kde se posadila, nepoužívá žádné kompenzační pomůcky k chůzi, ujde kratší i delší trasy, schody vyjde i sejde, vydrží stát na jednom místě, jinak je dopravována autem, je komunikativní, hovoří srozumitelně, pomalu odpovídala na všechny otázky. Čte jenom po slabikách, podepíše se, zda textu rozumí, nebylo zřejmé. V cizím prostředí je dezorientovaná, není plně orientovaná časem, hodiny nepozná, data si nepamatuje. Strava se jí podává u jídelního stolu, obslouží se sama, tzn. přinese si talíř, hrnek, nají se lžící i příborem, napije se sama, sama si nalije tekutinu, pitný režim dodržuje, namaže si chleba, ale neukrojí si ho. Oblečení si nachystá sama, poskytovatelka pomoci jí zkontroluje, obleče se sama, knoflík si zapne, obuje se sama, tkaničky si zaváže. Ranní hygienu zvládá sama, na zubní kartáček však se jí musí dát pasta, do vany sama vleze, ale vodu musí zregulovat jiná osoba a umyje se sama s dopomocí, rovněž se i osuší sama s dopomocí. Na toaletu dojde a po toaletě provede očistu. Neužívá žádné léky. Nezná hodnotu peněz. Je společenská, zapojuje se do kolektivu;
- dne 26.1.2013 zdravotní stav byl posouzen OSSZ ve Frýdku-Místku se závěrem, že jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav u 23leté ženy s Morbus Down se středně těžkou mentální retardací, IQ 36, mobilní bez kompenzačních pomůcek. Nevládá 5 základních životních potřeb: b) orientace, c) komunikace, f) tělesná hygiena, h) péče o zdraví, j) péče o domácnost. Jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., v pl. znění, považuje za závislou na pomoci

- jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost). Jde o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace;
- dne 12.3.2013 bylo vydáno rozhodnutí Úřadem práce České republiky – krajská pobočka v Ostravě, Kontaktní pracoviště Frýdek- Místek čj. MPSV-UP/410907/13/AIS-SSL o snížení příspěvku na péči od dubna 2013 z 8 000,- Kč na 4 000,- Kč měsíčně. Proti rozhodnutí bylo podáno odvolání, ve kterém namítáno, že odvolatelka potřebuje nutný dohled, není schopna vyřídit si své záležitosti na úřadech, není schopna samostatné chůze, a to i při krátkých vzdálenostech, doprovodu se křečovitě drží, je vyloučeno samostatné použití dopravních prostředků, není schopna samostatných výběrů nápoje a potravin, není schopna naporcovat jídlo, naservírovat, nakrájet chléb, nevybere si sama oblečení a už vůbec ne se zřetelem k okolnostem a potřebám s ohledem na počasí, nezaváže si tkaničky, na toaletu dojde sama, avšak sama neprovede očistu, její základní diagnóza – Morbus Down, se středně těžkou mentální retardací, vadu řeči – dyslalie ji zcela vylučuje z osobních aktivit;
 - v rámci odvolacího řízení provedeno nové sociální šetření dne 6.5.2013 o obsahu - v bytě je mobilní i venku bez kompenzačních pomůcek, na vycházky chodí s doprovodem, při nerovném terénu má potíže, neboť znejistí, nutný doprovod s přidržováním, při zvládání schodů se přidržuje zábradlí, do dopravních prostředků nenastoupí sama, orientuje se v domácím prostředí, podepíše se, to má nacvičené, nedokáže napsat celé slovo, čísla zná, ale nesčítá, nepozná hodiny, orientuje se pouze dle světla a tmy. Nepřipraví si žádné jídlo, pouze si namaže pečivo, osladí si kávu nebo čaj, je naučena jíst s vidličkou a lžící, domácí práce nezvládá, nenakoupí, pro důchod chodí v doprovodu matky na poštu. Při oblékání si sama věci nevybere, oblékne si připravené věci, tkaničky nezaváže, boty má převážně na suchý zip, nevybere si obuv dle počasí. Při tělesné hygieně je nutný dozor, nenamíchá si teplou a studenou vodu, sama se otře i po koupeli. Ví, že bere léky, ale sama si je nenachystá, nedokáže je rozlišit. Denně dochází do kreativní dílny, kde vyšívá, navléká korálky, kreslí, navštěvuje různé kulturní a sportovní akce, břišní tance. Počítače se bojí, mobil neovládá. Na otázky sociální pracovnice odpovídala, avšak matka musela vždy zdůraznit, na co je tázána, odpovědi s pomocí matky;
 - dne 28.6.2013 posouzen zdravotní stav posudkovou komisí MPSV ve složení posudková lékařka, odborný lékař psychiatr a tajemnice. Jednáno bez přítomnosti účastníka řízení a zástupce; zmocněnci sděleno, že komise bude moci zdravotní stav objektivně posoudit i bez osobní účasti. Komise měla k dispozici zdravotní dokumentaci praktického ošetřujícího lékaře, sociální šetření provedená prvostupňovým i odvolacím orgánem a posudkový spis. Konkrétně vycházela z odborných lékařských nálezů ošetřující lékařky z ledna 2013, neurologické dokumentace z března 2010, psychologické dokumentace z června 2007. Posudková komise se vyjádřila k posuzovaným úkonům včetně rozporovaným úkonům uvedeným v odvolání zástupcem žalobkyně. Uvedla, že je připomínkováno např., že je neuznána mobilita – dívka nezvládá cest. MHD, dále že např. není schopna očisty po vykonání fyziologické potřeby, nespokojenost s neuznáním osobních aktivit. Podrobněji tedy k připomínce: mobilita je u dívky zachována v dané funkční podobě – bez nutnosti použití kompenzačních pomůcek (posudkově se však hodnotí s oporou, jen do určité vzdálenosti, schody pak taktéž s oporou, zvládne jedno patro – v daném případě je toto plněno). Použití dopravních prostředků je myšleno jako schopnost nastoupit do jakéhokoliv motorového vozidla – např. automobilu, což v daném případě dívky není kontraindikací. Při daném stupni mentální retardace se předpokládá možné zaučení v rámci zvládání očisty po použití WC, (zvláště když dívka jiné aktivity zvládá, např. jednoduchou hygienu). Za účelem podrobnějšího

zaučení různých aktivit dívka přece dochází do speciálního centra, kde se věnuje různým úkonům, což zvládá. Oblékání – obouvání: lze využít místo v odvolání připomínk. tkaniček např. suché zipy, naučit oblékání, obouvání vsedě, použít vhodnou nazouvací obuv, naučit využívat různé facilitátory (dívka např. zvládá vyšívání, různou rukodělnou činnost v rámci centra apod.). Chystání jídla – vaření – ohřev – bylo zohledněno v rámci základní životní potřeby „péče o domácnost“. Posudková komise MPSV však uznává další životní potřebu jako trvale samostatně nezvladatelnou, a to „osobní aktivity“ – tak jak jsou připomínkované v odvolání (zejména tedy vyřizování si svých osobních záležitostí při problému vstup. do vztahů – kontaktů s dalšími osobami). Tímto hodnotí částečně odlišně od lékaře referátu LPS OSSZ, což však nemá vliv na závěrečné posouzení. V rámci odvolání je dotaz na jiné předchozí posouzení s přiznáním III. st. PnP. Toto však bylo realizováno v jiném věku dívky a dále pak šlo o hodnocené aktivity dříve používaných úkonů péče o vlastní osobu a úkonů soběstačnosti, tj. ve vyhlášce platné jen do 31.12.2011. Lze konstatovat, že i při daném funkčním stavu a uvedené mentální kapacitě nelze předpokládat ze zdravotních důvodů základní nezvládání dalších neuznaných životních potřeb (v opačném případě je nutné intenzivnější zaučení aktivit v rámci spolupráce zdravotnických zařízení, rodiny a uved. integrovaného centra). Posudková komise MPSV se usnesla na následujícím posudkovém závěru: Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzované dívky je Down. choroba se středně těžkou mentální retardací, dyslalií. Jedná se o závislost ve stupni II, tj. středně těžkém, kdy posuzovaná samostatně nezvládá v požadovaném období celkem šest základních životních potřeb, a to: orientaci, komunikaci, celkovou tělesnou hygienu (pro riziko ev. úrazu v mokrému prostředí), osobní aktivity, péči o zdraví a dále některé úkony v rámci základní životní potřeby „péče o domácnost“. Tento stav byl ode dne 1.1.2013 ke dni jednání posudkové komise MPSV.

VI.

[12] Krajský soud hodnotil nejen napadené rozhodnutí, ale i zákonnost správního řízení, které předcházelo vydání napadených rozhodnutí, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že je důvodná.

[13] Zástupkyně žalobkyně ve svém odvolání ze dne 26.5.2013 rozporovala úkony a) mobilita, neboť není schopna samostatně chůze ani při krátkých vzdálenostech, tím méně po nerovném terénu, je vyloučeno samostatné použití dopravních prostředků, d) stravování, neboť není schopna samostatného výběru nápoje a potravin, je jí nutné předložit již připravené potraviny, není schopna veškeré potraviny naporcovat, krájet chléb či rozkrojit rohlík, e) oblékání, neboť není schopna si sama vybrat oblečení k okolnostem a potřebám s ohledem na počasí a zavázat tkaničky, g) výkon fyziologické potřeby, neboť sama neprovede očistu, i) osobní aktivity, neboť její základní diagnóza ji z osobních aktivit zcela vylučuje.

[14] Žalovaný nejdříve v rámci odvolacího řízení provedl nové sociální šetření a pak vyžádal posouzení u posudkové komise MPSV a pro své rozhodnutí převzal bezesbytku závěr posudkové komise MPSV ze dne 28.6.2013. Dospěl k závěru, že posudková komise se dostatečně vypořádala s námitkami uvedenými v odvolání. Soud se zcela neztotožnil s názorem žalovaného o úplnosti a objektivnosti posouzení posudkovou komisí a vypořádání se všemi námitkami v odvolání uvedenými. Konkrétně soud poukazuje na úkon e) oblékání a obouvání. Strana žalobkyně nejen v žalobě, ale i v odvolání poukázala na to, že posuzovaná není schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené situaci. Právě tento aspekt je součástí uznání zvládnutí tohoto úkonu s odkazem na uvedené v odstavci [9] tohoto rozsudku. Nestačí tedy pouze si sám obléknout oděv a obout boty, nýbrž, tak jak je uvedeno v příloze č. 1 vyhl.č. 505/2006 Sb. i vhodný výběr oblečení. K úkonu a) mobilita je ze strany žalobkyně tvrzeno, že není schopna používat dopravní prostředky včetně bariérových, když komise uvedla, k této námitce, že se posuzuje jen nastoupení do dopravního prostředku. V kontextu s ustanovením citovaným v odstavci [10] tohoto rozsudku nelze dovodit, že přijatelně standardní zvládnutí mobility je při vyhodnocení použití dopravních prostředků pouhé nastoupení a vystoupení z něj a nikoliv bez pomoci jiné osoby cestování samotné. Tato námitka dle soudu nebyla dostatečně komisí vypořádána.

[15] Podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) soud zruší

napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodu rozhodnutí. Krajský soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, kdy nepřezkoumatelnost spočívá v nesrozumitelnosti, z důvodů, které soud v odstavci [14] tohoto rozsudku uvedl a proto rozhodnutí žalovaného soud zrušil. S odkazem na ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. soud zavazuje žalovaného názorem, že správní orgán je povinen vyžádat u posudkové komise MPSV doplnění posudku za účelem podrobnějšího vyjádření se k námitkám ohledně zvládnutí namítaných úkonů, zejména a) mobility a e) oblékání a obouvání. Teprve na základě doplňujícího posudku, který se vypořádá řádně se všemi odvolacími důvody a skutečnostmi, na něž soud poukázal, bude možné ve věci vydat nové rozhodnutí.

[16] O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Strana žalobkyně žádné náklady řízení neúčtovala a také, jak vyplynulo ze spisu, žádné nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 21. května 2014

JUDr. Jana Záviská

samosoudkyně